

Blindebriller

Sådan gør I: Anskaf nogle stofbriller, som normalt bruges af folk, der ikke vil generes af lyset, når de skal sove. Man kan også bruge et tørklæde.

En gruppe af børn sætter sig i en rundkreds. Et barn tager blindebrillerne på, og et andet barn fortæller herefter en lille historie med en stemme, der indikerer en given følelse. Barnet med blindebrillerne på skal nu gætte, om den anden er vred, glad, ked af det, trist, bange, overrasket osv. Sådan fortsætter legen raden rundt, indtil alle, der har lyst, har prøvet både at fortælle samt at lytte.

Pædagogens rolle: Sværhedsgraden kan gradueres i denne øvelse. Man kan starte med at øve udbrud, der beskriver en følelse (gråd, latter, vredesudbrud osv.) og så øge sværhedsgraden, ved at børnene skal bygge en lille fortælling på. Hvis det er for svært for barnet at finde på en historie, kan den voksne støtte med ideer eller visuelt materiale, der giver barnet historien på forhånd. Barnet skal således kun finde på følelsen til historien. Visuelt materiale kan være en billedserie fra en bog med en lille handling – for eksempel en dreng, der cykler på vejen, vælter og slår sit knæ og grædende går ind og bliver trøstet af mor. Øvelsen kan gøres sværere ved, at den voksne for eksempel fortæller en meget sørgelig historie med en glad stemme.

Kommunikative kompetencer: Denne leg træner barnets lytteevne og opmærksomhed på den andens stemme. Opmærksomheden skærpes, fordi barnet ikke har mulighed for at hente information i kommunikationspartnerens kropssprog og ansigtsmimik. Det er således udelukkende ”humøret” i stemmen, der kan hjælpe barnet til at gætte følelsen.

Historien

Sådan gør I: En gruppe børn sætter sig i en rundkreds. Gruppen skal sammen finde på en historie. Et barn starter historien, og herefter fortæller hver enkelt videre på historien. Hvis det er svært at finde på, kan man forinden give historien et emne/titel, for eksempel: ”sommerferien”, ”fødselsdagen”, ”dengang far slog en prut” osv. Kun fantasien sætter grænser! Herefter kan man eventuelt give hvert enkelt barn en konkret, som de skal inddrage i historien, eksempelvis en bold, en bamse, et flag, en hat osv.

Efterfølgende snakkes der om, at for at kunne digte videre på en historie er det vigtigt at lytte efter, hvad der blev sagt forinden.

Pædagogens rolle: Støt eventuelt børnene undervejs i fortællingen med visuelt materiale (billeder eller konkrete), og hjælp dem til at holde fokus på at lytte. Børnene kan støttes i at vente på tur, ved at en konkret genstand skifter hænder (se afsnittet om turtagning).

Kommunikative kompetencer: Denne leg træner barnets lytteevne, opmærksomhed, koncentration og fantasi samt at holde fast i den røde tråd i historien.